

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hoorden we in het evangelie
dat Jezus de berg was opgegaan om te bidden.
En drie van zijn leerlingen had Hij daarbij meegenomen.

Hebt u wel eens iemand zien bidden?
Een oude parochiaan uit de parochie in Bennebroek
vertelde mij eens het volgende.
Ze vertelde hoe zij als jong meisje eens
heel vroeg wakker werd, zo'n uur of vijf.
En hoe ze heel zachtjes de trap afliep
om beneden naar het toilet te kunnen gaan.
En zo kwam ze langs de woonkamer.
En daar zag zij hoe haar vader aan het bidden was
op zijn knieën voor het Heilig Hart beeld.
Ze zei: 'Dat was zo indrukwekkend.
Op dat vroege uur je vader te zien bidden.
Dat vergeet ik nooit meer!'
Mooi, hè.

Elf jaar geleden kwam ik
in de pastorie in Bennebroek te wonen.
En mijn voorganger, Paul Stomph,
was toen druk bezig om vandaar
te gaan verhuizen naar Volendam.
De bisschop had hem gevraagd
om pastoor in Volendam te worden.
Paul had heel erg veel spullen, ik geloof wel honderd dozen.
En een keer zag ik hem toen tussen al die dozen zitten.
En ik dacht dat het hem even teveel was geworden.
Het leek alsof hij de wanhoop nabij was tussen al die dozen.
Maar toen ik nog eens goed keek,
zag ik ineens hoe hij zijn Breviergebed aan het bidden was.
Oh, dat vond ik zo indrukwekkend.

En zo mochten drie van de twaalf leerlingen van Jezus
met Hem mee de berg op
om te gaan bidden.

Je zou denken: drie uitverkorenen.
Die zullen wel heel erg vereerd zijn
dat juist zij met Jezus mee mochten de berg op.
Maar wat zien we!
Ze vallen in slaap!

Wel ik weet niet hoe het u vergaat?
Maar hoe vaak vallen wij ook niet in slaap
als we aan het bidden zijn.
Of onze gedachten gaan alle kanten op.
En het lukt ons maar niet om erbij te blijven.
Precies zoals de drie leerlingen!

Maar Jezus zelf is in uiterste aandacht aan het bidden.
En in dat gebed raakt Jezus zelfs in gesprek met
niemand minder dan Mozes en Elia.
En als de drie leerlingen dan ineens wakker worden,
ja, dan zijn ze ook ineens helemaal klaar wakker.
Want daar zien ze Jezus zelfs in gesprek met Mozes en Elia.
Blijkbaar konden zij dus ook Mozes en Elia zien.
Nou, ik zou bijna zeggen, wie wil dat niet.
En ze zien Jezus in heerlijkheid.
Zijn gelaat was veranderd.
En zijn kleren waren verblindend wit geworden.

En nu kan Petrus er geen genoeg van krijgen.
Hij wil zelfs drie tenten bouwen,
een voor Jezus, een voor Mozes, een voor Elia.
Dat vind ik altijd weer zo sportief van Petrus.
Eerst val hij in slaap.
Maar nu is hij ineens weer helemaal enthousiast.

Nou, dat mogen wij ook.
Bij ons mag het gebed ook wel eens mislukken.

Maar als het dan lukt,
dan mogen we ook weer even helemaal enthousiast worden.
Maar dan komt er ineens in wolk.
Een wolk die hen overschaduwde.
Weet u, wij willen in ons enthousiasme
onze successen wel eens vasthouden.
Maar God kun je nooit vasthouden.
God blijft altijd soeverein.
God blijft altijd de Baas.

En nu worden ze zelfs even bang.
Bang voor die wolk.
Maar dan horen zij een stem uit die wolk.
En dan klinken die prachtige woorden:
'Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene,
luistert naar Hem.'

Ik weet niet of u wel eens een gebedsverhoring
hebt meegemaakt.
Heel vaak gebeurt dat zonder
dat we dat echt in de gaten hebben.
Maar heel soms gebeurt een gebedsverhoring ook
heel opvallend.
Het overkomt mij niet vaak.
Maar een tijdje geleden
had ik om iets gebeden.
En ineens gebeurde er iets.
Ik had het eerst nog niet eens in de gaten.
Maar toen ineens realiseerde ik me:
Oh, maar dat is een gebedsverhoring van God.
Wel heel anders dan ik had verwacht.
Ik zou bijna zeggen: nog beter
dan ik had durven hopen of dromen.
Maar ineens zag ik:
Ja, maar dat is een echte gebedsverhoring.
En weet uw wat dan het vreemde is.
Ik schrok daar gewoon even van.
En ineens voel je dan hoe klein je bent.

En hoe groot en hoe werkelijk God is.
Een echte gebedsverhoring maakt je alleen maar klein en bescheiden.
En het laat je alleen maar zien hoe groot God is.

Tot slot:

Waarom gebeurde deze gedaanteverandering van Jezus op de berg?
Wel, ik denk om deze drie leerlingen voor te bereiden op Goede Vrijdag en Pasen.
Want op Goede Vrijdag zouden ze Jezus eerst gaan zien, hangend aan een kruis.
Was dat nou de Koning die Israël zou bevrijden van het Romeinse juk?
Hangend aan een kruis?
Ter dood veroordeeld?
Door iedereen verlaten?

Maar hopelijk zouden ze zich dan ook die beelden kunnen herinneren van Jezus in gebed op die berg Tabor.
Jezus met dat prachtige gezicht en die verblindend witte kleren.
En zo zouden ze dan hopelijk niet helemaal van slag geraken op Goeder Vrijdag,
maar toch uit zien naar de verrijzenis van Jezus, Pasen.

Misschien hebben wij het evangelie van vandaag daar ook wel voor nodig.
De beelden van de oorlog in de Oekraïne zouden ons helemaal van ons stuk kunnen brengen.
Maar diep in ons hart mogen we blijven uitzien naar Pasen.
Ook voor het land van de Oekraïne.
Zelfs ook voor het land van de Russen en de andere landen daarom heen.
Zelfs ook voor ons persoonlijk!
Hou daarom dat beeld van de biddende Jezus op de berg Tabor vast. Amen.